

Către
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
B-dul Libertății nr.12, Sector 5 - București

DOMNULUI PROCUROR GENERAL
TIBERIU NIȚU

Subsemnatul, **BOTEZATU SĂVEL VIOREL**, CNP [REDACTED]
Primar al Comunei Udești, jud. Suceava, în temeiul art.289 c.pr.pen. formulez

PLÂNGERE

împotriva Direcției Naționale Anticorupție - structură cu personalitate juridică în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu sediul în mun. București, str. Știrbei Vodă nr. 79-81, reprezentată prin procuror șef Laura Codruța Kövesi, pentru săvârșirea de către această persoană juridică a **faptei de trafic de influență** (prev. de art.7 lit.c din Legea nr.78/2000 rap. la art.291 c.pen.) asupra magistraților – judecători ai Curții de Apel Suceava și ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, în scopul obținerii condamnării mele pe nedrept pentru ipotetice fapte de corupție instrumentate de DNA – ST Suceava, pentru care am fost trimis în judecată prin rechizitoriul nr.194/P/2015/27.07.2015 la Curtea de Apel Suceava.

Solicit să dispuneți începerea urmăririi penale împotriva persoanei juridice Direcția Națională Anticorupție, sesizarea instanței prin rechizitoriu pentru **aplicarea pedepsei principale** prev. de art.136 alin.(2) c.pen. (amendă) rap. la art.137alin.(4) lit.c c.pen. (300 zile amendă x 5.000 lei = 1.500.000 lei) și **a pedepsei complementare** prev. de art.136 Lin.(3) lit.a c.pen. (**dizolvarea persoanei juridice DNA**) având în vedere natura și gravitatea faptei săvârșite de această persoană, prin care îmi este vătămat dreptul legitim la un proces echitabil de către o instanță independentă și imparțială.

În temeiul art.20 din Legea 78/2000, care stipulează obligativitatea luării măsurii asiguratorii, solicit ca, prin ordonanță, să dispuneți măsura asiguratorie a suspendării activității DNA pe o durată de 3 ani, începând cu data prezentei plângeri.

MOTIVELE PLÂNGERII

Art.124 (2) și (3) din Constituția României statuează independența și imparțialitatea judecătorilor, precum și echitabilitatea proceselor.

Art.124 (2) „Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.”

(3) „Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.”

Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție statuează următoarele:

Art.7 „Faptele de luare de mită sau **trafic de influență** săvârșite de o persoană care:

a) exercită o funcție de demnitate publică;

b) este judecător sau procuror;

c) **este organ de cercetare penală** sau are atribuții de constatare ori de sancționare a contravențiilor;

d) este una dintre persoanele prevăzute la art.293 din Codul penal; se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art.289 sau 291 din Codul penal, ale cărei limite **se majorează cu o treime.**”

Prin prevederile art.28¹ din OUG nr.43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, introdus prin OUG nr.24/2004, publicat în Monitorul Oficial al României nr.365/27.04.2004, DNA săvârșește în formă continuată, începând cu această dată (27.04.2004) infracțiunea de trafic de influență prin acordarea de premii lunare, în limita a 5% din cheltuielile de salarizare magistraților care au realizat sau au participat direct la obținerea unor rezultate apreciate ca valoroase.

Art.28¹ „Direcția Națională Anticorupție **poate acorda premii lunare în limita a 5% din cheltuielile de salarizare**, cu încadrarea în fondurile aprobate anual prin buget cu această destinație. **Premiile se pot acorda magistraților și celorlalte categorii de personal care au realizat sau au participat direct la obținerea unor rezultate, apreciate ca valoroase.** Sumele neconsumate pot fi utilizate în lunile următoare în cadrul aceluiși an bugetar.”

Conform DEX-ului limbii române, prin **noțiunea de magistrat** se înțelege: „*Persoană investită cu dreptul de a judeca*”, definită în mod uzual în codurile de procedură: „**judecător**”.

CEDO, prin multiple decizii, a conchis că **procurorii nu sunt magistrați**, fiind agenți ai statului, exercitând funcția acuzării, fiind subordonați în ierarhie profesională și supuși controlului instituțiilor politice, în speță, Ministrului Justiției.

În practica jurisprudenței române, **s-a tolerat titulatura de magistrat și cu referire la funcția de procuror**, toleranță care nu poate schimba regimul juridic al acestei funcții de acuzator public – **agent al statului**.

În condițiile în care organul de cercetare și urmărire penală – Direcția Națională Anticorupție - poate acorda premii în limita de 5% din cheltuielile de salarizare „*magistraților*”, **deci judecătorilor**, incluzând în această noțiune chiar și procurorii, DNA săvârșește fapta prevăzută în art.7 din Legea nr.78/2000 de trafic de influență asupra judecătorilor cauzelor, ce au la bază rechizitoriile DNA.

Art.28 din OUG nr.43/2002 **legalizează** astfel „*parteneriatul*” dintre judecători și DNA, enunțat public de către președinta Înaltei Curți de Casație și Justiție, **legalizează** traficul de influență a DNA asupra judecătorilor, **încalcă** independența justiției și implicit a judecătorilor, **anulează** imparțialitatea judecătorilor și echitabilitatea procedurilor judiciare în aceste cauze.

În aceste împrejurări, **orice inculpat (implicit și eu)** se poate îndoii de posibilitatea judecării cauzei sale în mod echitabil de către o instanță română independentă și imparțială.

Mai mult decât atât, din cauza săvârșirii acestei fapte penale de trafic de influență asupra judecătorilor tuturor instanțelor (tribunale, curți de apel, ICCJ) toate procesele penale având la bază rechizitorii DNA, din data de 27.04.2004 și până în prezent, sunt vădit nelegale.

Direcția Națională Anticorupție este o instituție ilegală, de natură inchiuzitorială, o instituție politică, care încalcă principiul separației puterilor în stat.

Înființarea și organizarea unei asemenea structuri cu personalitate juridică - „*Parchet extraordinar*” - nu există prevăzută nicăieri în Constituția României.

Conform prevederilor constituționale:

Art.73 (3) „*Prin lege organică se reglementează:*

... l) *organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, a instanțelor judecătorești, a Ministerului Public și a Curții de Conturi;*”

Art.115 (6) „Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietatea publică.”

Art.126 (5) „Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii.”

Art.131 (3) „Parchetele funcționează pe lângă instanțele de judecată, conduc și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, în condițiile legii.”

Illegalitatea funcționării DNA rezidă din însăși evoluția legislativă a acestei instituții, astfel:

Parchetul Național Anticorupție a fost înființat prin OUG nr.43/2002.

Curtea Constituțională a României, prin decizia nr.235/5.05.2005, a **constatat neconstituționalitatea OUG nr.43/2002**, cu precizarea că **este inadmisibil să se constituie alte parchete** în afara Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Conform textelor constituționale invocate, o normă internă declarată neconstituțională își încetează efectele juridice dacă prevederile acesteia nu sunt puse în acord cu Constituția, în termen de 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial, perioadă în care dispozițiile normei declarate neconstituționale sunt suspendate de drept.

Decizia Curții Constituționale nr.235 din mai 2005 a fost publicată în Monitorul Oficial pe 31 mai 2005.

Modificarea legislativă a OUG nr.43/2002 trebuia operată până la 15 iulie 2005, ulterior acestei date fiind tardivă, întrucât norma în cauză și-a încetat efectele juridice, **iar o normă abrogată**, teoretic, nu are cum să fie modificată.

Deciziile Curții constituționale fiind general obligatorii și opozabile *erga omnes*, **conduc la concluzia că la data de 15.07.2005 OUG nr.43/2002 a fost abrogată.**

În data de 29.09.2005, Guvernul României adoptă OUG nr.134 pentru modificarea și completarea OUG nr.43/2002, care este publicată în Monitorul Oficial pe data de 7.10.2005.

OUG nr.134, fiind adoptată în 7.10.2005, se observă cu ușurință că nu putea avea aptitudinea de a modifica textul declarat neconstituțional (OUG nr.43/2002), întrucât termenul de 45 de zile se împlinise în 16.07.2005, **astfel că acesta era abrogat, iar modificarea unui act abrogat, pe lângă faptul că este vădit neconstituțional, este și un nonsens juridic.**

OUG nr.134/2005 este neconstituțional.

Legea nr.54/2006 de aprobare a OUG nr.134/2005 a fost înregistrată la Camera Deputaților la data de 10.10.2005, a fost adoptată la data de 9.03.2006 și publicată în Monitorul Oficial la 13.03.2006, încălcând toate principiile constituționale enunțate.

În concluzie, Legea nr.54/2006 a aprobat OUG nr.134/2005, care, la rândul său, a modificat și completat un act normativ abrogat – OUG nr.43/2002, generând funcționarea unei instituții vădit ilegale și neconstituționale.

Prin Ordonanță de urgență nu se pot reglementa instituții fundamentale ale statului de drept, în speță, parchete „extraordinare”.

Conform art.126 alin.(5) din Constituția României, **sunt interzise înființare de instanțe extraordinare.**

Conform art.131 alin.(3) parchetele **funcționează pe lângă instanțele de judecată.**

Direcția Națională Anticorupție – persoană juridică – cu structurile sale teritoriale, are natura juridică a unui **parchet extraordinar**, interzis a fi reglementat în condițiile în care presupune existența și înființarea unor instanțe judecătorești extraordinare interzise de Constituția României, pe lângă care ar trebui să funcționeze DNA Central și structurile teritoriale.

Dacă DNA – Structura centrală **funcționează** pe lângă Parchetul ICCJ, cele 15 structuri teritoriale ale DNA existente **funcționează de sine stătător** și în mod neconstituțional, în defiderea art.131 alin.(3) din Constituția României, în condițiile în care, fiind înființate în circumscripțiile Curților de Apel, **ar fi trebuit** să funcționeze pe lângă Curțile de Apel.

În acest context, **dreptul meu fundamental la un proces echitabil este lezat**, în condițiile în care urmărirea penală și trimiterea mea în judecată a fost instrumentată de o instituție neconstituțional înființată și care își continuă activitatea în mod ilegal, **prin săvârșirea de fapte de trafic de influență asupra judecătorilor instanțelor de judecată din România**, prin acordarea de premii lunare, pentru ca aceștia să dispună în mod invariabil condamnarea tuturor persoanelor trimise în judecată prin rechizitoriile DNA.

În urma tuturor celor prezentate și analizate, atât din punct de vedere al legalității, cât și al oportunității, D.N.A. are la bază un **cadru legal profund neconstituțional** și contrar jurisprudenței instanței europene.

Prin urmare, pentru toate aceste considerente și pentru lipsa de legitimitate de care se face culpabilă, se impune desființarea de urgență a DNA și aplicarea pe viitor a regimului de drept comun în vederea combaterii fenomenului corupției.

Direcția Națională Anticorupție **nu este o instituție publică**, nefiind cuprinsă în Constituția României la capitolul 5 – Administrația publică și **nici nu are caracter de autoritate judecătorească**, nefiind cuprinsă în Constituția României la capitolul 6 – Autoritatea judecătorească.

Conform art.136 c.pen. pot fi trase la răspundere penală toate persoanele juridice, cu excepția statului și a autorităților publice.

Dacă DNA ar avea caracter de autoritate publică sau instituție publică, **procurorii ar avea statutul funcționarilor publici.**

Din aceste considerente, DNA răspunde penal pentru fapta de trafic de influență asupra magistraților instanțelor judecătorești din România, săvârșită prin acordarea de premii lunare judecătorilor, „care au realizat sau au participat direct la obținerea unor rezultate apreciate (de DNA) ca valoroase”, respectiv de condamnare a tuturor subiecților rechizitoriilor DNA.

În drept: art.289 c.pr.pen., art.135 – 142 c.pen., art.7 lit.c din Legea nr.78/2000 rap. la art.291 c.pen. rap. la art.28¹ din OUG nr.43/2002, art.20 din Legea nr.78/2000, art.249 c.pr.pen.

Prezenta plângere a fost comunicată Ambasadelor Statelor Unite ale Americii, Germaniei, Franței și Comisarului European pentru Justiție, Parlamentului și Guvernului României, Avocatului Poporului, precum și mas-media.

28.08.2015

persoană vătămată
Botezatu Săvel Viorel

